

NÉT ĐẸP VIỆT

Khi nhắc đến người phụ nữ Việt Nam, chúng ta thường nghĩ đến hình ảnh “Con cò”, chịu thương chịu khó, sớm hôm tảo tần, luôn tất bật với những lo toan cho gia đình. Đó dường như đã trở thành hình ảnh gắn liền với người phụ nữ Việt ngày xưa. Và bây giờ, ngay trong cuộc sống thường nhật với biết bao điều thay đổi từng ngày thì hình ảnh về người phụ nữ Việt ấy vẫn không hề bị mất đi mà còn được khắc họa đậm nét hơn, không chỉ là người phụ nữ của gia đình mà còn là người phụ nữ đang hòa nhập vào sự phát triển của xã hội. Cũng là hình ảnh người phụ nữ lặng lẽ, âm thầm, tận tụy với công việc, hàng ngày vẫn chăm chút từng bữa ăn, quan tâm từng giấc ngủ, lo lắng về dinh dưỡng của các cháu cũng như sức khỏe của đội ngũ cán bộ, giáo viên, công nhân viên mà tôi vẫn nhìn thấy mỗi ngày. Người phụ nữ mang nét đẹp đó chính là Chị Trần Thị Thùy Linh - Phó Hiệu Trưởng Trường Mầm non 11, phụ trách chăm sóc nuôi dưỡng.

Ngày tôi về trường nhận nhiệm sở, chị với cương vị là một giáo viên mầm non như tôi, hằng ngày được cùng làm việc, cùng chia sẻ, học tập những kinh nghiệm về chuyên môn, nghiệp vụ, tôi học được ở chị sự năng động, nhạy bén, sáng tạo trong việc đổi mới phương pháp dạy học, ứng dụng công nghệ thông tin, thường xuyên tự học, tự nghiên cứu, hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ, được vinh dự đứng vào hàng ngũ của Đảng Cộng sản Việt Nam.

Chị luôn nỗ lực phấn đấu trở thành giáo viên giỏi, chiến sĩ thi đua các cấp, được đề cử vào lực lượng nguồn cho ngành. Và đến tháng 03/2015, tại ngôi trường chị đang công tác, trường Mầm non 11, chị chính thức trở thành Phó Hiệu trưởng, phụ trách công tác chăm sóc nuôi dưỡng trẻ.

Với cương vị mới, vai trò mới, trách nhiệm nặng hơn, nhưng chị vẫn như người mẹ hiền, người chị lớn luôn chăm sóc, bảo bọc đàn con thơ, đàn em nhỏ. Với chị, bây giờ đó là nhiệm vụ và cũng là niềm vui. Chị luôn giữ nụ cười trên môi và một thái độ tích cực với mọi việc, luôn nhẹ nhàng góp ý, chân thành chỉ dạy về chuyên môn mỗi khi có dịp dự giờ thăm lớp. Chị luôn sát cánh cùng đội ngũ trong những phong trào do ngành, trường, trường, phường tổ chức.

Cùng làm việc với chị cho tôi thấy được trường như gia đình thứ hai của mình. Chị như người chị khi luôn quan tâm, chia sẻ những vui buồn không chỉ trong công việc mà còn trong cả cuộc sống với từng thành viên trong trường. Chị như người mẹ hiền khi luôn trăn trở làm sao để có những bữa ăn ngon, đầy đủ chất, các món ăn luôn phong phú, đa dạng, thay đổi hàng ngày để không gây nhàm chán cho các cháu và cải thiện bữa ăn cho đội ngũ cán bộ của trường để chúng tôi luôn có một sức khỏe tốt, một tinh thần lạc quan hoàn thành tốt công việc của mình.

Nhiều lúc, thấy chị lo lắng cho công việc của trường đến quên bản thân mình. Như khi trường đang trong đợt “Dập dịch tay chân miệng”, tập dượt các kỹ năng tham gia hội thi “Sơ cấp cứu”, ẩm thực, dù sức khỏe không được tốt, có lúc chân đau đi cà nhấc nhưng chị vẫn ngày ngày đến trường, cùng sát cánh với đội ngũ, luôn động viên các cô cố gắng hoàn thành công việc khử khuẩn để đảm bảo vệ sinh, an toàn, tránh dịch bệnh lây lan cho các cháu, tập trung học và luyện các thao tác sơ cấp cứu, tập nấu các món ăn... Mặc dù ai cũng rất mệt sau mỗi ngày làm việc, nhưng lại thấy được tiếp thêm sức với sự động viên từ chị. Khi thấy được sự cố gắng của chị, những lúc đó tôi lại thấy khâm phục chị hơn.

Chị không chỉ là một tấm gương sáng với những công tác ở trường, Chị còn là tấm gương của một phụ nữ đảm việc nhà, chị luôn chăm chút, quan tâm và hỗ trợ trong việc học của con cái và cũng là chỗ dựa tinh thần, là hậu phương vững chắc của ông xã. Chị luôn nỗ lực hoàn thành cả hai vai trò, người phụ nữ của gia đình và người chiến sĩ trong công tác xã hội, nhiều năm liền chị được công nhận “Gia đình văn hóa”, “Phụ nữ 2 giỏi”.

Với tôi, chị đúng là hình ảnh đẹp nhất của người phụ nữ Việt Nam ngày nay, một phụ nữ giỏi việc nước, đảm việc nhà, một hình ảnh về người phụ nữ mới nhưng vẫn mang tất cả nét đẹp của phụ nữ xưa và lại có thể hội nhập vào những thay đổi của đất nước.

Xin được mượn tạm câu thơ trong bài “Tự hào Phụ nữ Việt Nam” của tác giả Mai Ngọc Thoan để kết thúc bài viết:

“Tự hào Phụ nữ Việt Nam
Chuyên tâm việc nước, việc nhà đảm đang
Xứng danh với tám chữ vàng
Bác Hồ khen tặng vẻ vang rạng ngời”.

Tác giả: Cô Nguyễn Thị Hoài Thương

TRƯỜNG MẦM NON 11 THÂN YÊU

Trường Mầm non 11, còn được biết đến với tên gọi Mẫu giáo Kim Đồng I, là ngôi trường đã tồn tại từ rất lâu. Bản thân tôi là một giáo viên trẻ vừa tốt nghiệp và may mắn được làm việc tại đây. Năm 2005, lần đầu tiên tôi đặt chân đến Trường Mầm non 11, một ngôi trường nhỏ nằm nép mình trên con hẻm yên bình của đường Tái Thiết. Tại nơi đây, đã cho tôi bao kỷ niệm đẹp, những tình cảm ấm áp đã dần được vun đắp. Tôi vẫn nhớ rõ cảm giác trong ngày đầu tiên bước vào cánh cổng trường một chút ngỡ ngàng, nhưng cũng đầy háo hức trước thế giới thu nhỏ tràn ngập màu sắc và những tiếng cười trong trẻo của trẻ thơ.

Thời điểm ấy, trường đơn sơ với những bức tường được sơn màu vàng nhạt tạo cảm giác ấm áp, cùng những khung cửa sổ màu xanh biếc luôn ngập tràn ánh nắng. Các phòng học bên trong tuy nhỏ nhưng được trang trí sinh động bằng những hình vẽ ngộ nghĩnh, do chính đôi bàn khéo léo của các cô giáo và các em nhỏ cùng nhau thực hiện. Đội ngũ nhà trường lúc đó gồm cán bộ quản lý, các cô giáo và nhân viên chỉ khoảng 16 người, tất cả cùng gắn kết bằng tình yêu nghề và sự tận tâm dành cho trẻ em.

Với một thành viên mới như tôi các chị ở trường rất niềm nở đón chào, họ luôn truyền cho tôi nguồn cảm hứng, tình cảm chân thành và lòng nhiệt huyết sâu sắc dành cho nghề. Mỗi lời hướng dẫn mà các chị trao cho tôi đều xuất phát từ tâm tư của những người chị đáng kính.

Trong số đó, tôi đã có cơ hội thân thiết với chị Minh Hòa, một cô giáo có tuổi nghề lâu năm trong trường. Dù vậy, chị luôn tràn đầy nhiệt huyết với nghề, không ngại đồng hành cùng các bé trong từng hoạt động. Trong mỗi giờ học, chị luôn có những phương pháp, biện pháp gây hứng thú, lôi cuốn trẻ, khiến giờ học trở nên gần gũi và sinh động hơn. Trong phương pháp dạy học, chị đặc biệt sáng tạo và bất cứ khi nào tôi gặp khó khăn hay chưa hiểu về chuyên môn, chị luôn tận tình chỉ bảo, hướng dẫn chu đáo.

Năm 2007 trường được xây dựng lại khang trang, sạch đẹp hơn, đánh dấu bước ngoặt lớn trong quá trình xây dựng và phát triển của trường, trang thiết bị học tập cũng trở nên đầy đủ và hiện đại hơn. Tháng 8/2009 cô Kim Tuyết kết thúc nhiệm kỳ được phân công làm cán bộ quản lý với chức danh hiệu trưởng tại đơn vị.

Trường Mầm non 11 giống như một ngôi nhà chung tràn đầy yêu thương, nơi các em nhỏ được chăm sóc, nuôi dưỡng, giáo dục trong sự quan tâm và chở che của các cô. Đây sẽ mãi là kỷ ức tươi đẹp trong lòng mỗi con người đã từng học tập, cống hiến và trưởng thành tại chính ngôi trường thân yêu này.

Tác giả: Cô Nguyễn Thị Ngọc Chi

